

9B:5

Fastighetsägare begärde under äldre va-taxas giltighetstid anslutning av fastigheten till kommuns allmänna va-anläggning vilken byggts ut till fastigheten. Enär överenskommelse om anslutning inte träffats före det ny va-taxa trätt i kraft och inte heller bruksrätt enligt 8 § va-lagen uppkommit dessförinnan, har fastighetsägaren befunnits skyldig att erlagga engångsavgift för anslutningen enligt den nya taxan.

G.J. ägde en fastighet i Jönköpings kommun. Fastigheten blev rättsligen bildad 1968 eller 1969 men bebyggdes först efter 1.11.1971. -- Under år 1969 anlade kommunen huvudledningar och servisledningar för ren-, spill- och dagvatten fram till tomtgränsen. -- Enligt taxa som antogs av stadsfullmäktige i Jönköping 10.12.1965 skulle anslutningsavgift erläggas av fastighetsägaren sedan anslutning av fastigheten till stadens allmänna vatten- och avloppsledningar skett. Vid tillämpning av taxan skulle anslutning anses ha skett när staden fullgjort sina förpliktelser beträffande ledningar utom beträffande serviser till tomtgräns. Taxan stadgar inte avgiftsskyldighet för obebyggd fastighet. 28.10.1971 antog kommunfullmäktige en ny taxa, som trädde i kraft 1.11.1971. Från och med nämnda dag skulle tidigare antagna taxor upphöra att gälla. Enligt den nya taxan skall anläggningsavgift erläggas av fastighetsägaren sedan förbindelsepunkt upprättats av kommunen, vilket skall anses ha skett när ledningar framdragits till tomtgränsen. För obebyggd fastighet skall endast grundavgift och tomtYTEavgift erläggas. Taxan innehåller bemyndigande för tekniska nämnden att fatta beslut rörande taxans tillämpning. 10.11.1971 fattade tekniska nämnden det beslutet beträffande debitering av anläggningsavgifter att "debitering skall ske efter till gatukontoret inkommen servisrekvisition och under förutsättning av att byggnadslov beviljats och ledningar finnes fram till förbindelsepunkt där fastighetens va-ledningar inkopplas". -- I september 1971 gav G.J. in ansökan om utläggning av servisledningar till gatukontoret. Tekniska nämnden beslutade 19.1.1972 att anläggningsavgift för G.J:s fastighet skulle erläggas enligt den nya taxan.

G.J. yrkade att Va-nämnden måtte fastställa att den engångsavgift han hade att erlagga för anslutning av sin fastighet till den allmänna va-anläggningen skulle beräknas enligt den taxa som gällde före 1.11.1971.

Kommunen bestred bifall till G.J:s yrkande under påståendet att avgiften skulle beräknas enligt den taxa som trädde i kraft 1.11.1971.

G.J. anförde bl. a: 15.9.1971 sände han in servisanmälan avseende fastigheten till gatukontoret. Anmälan kompletterades 29.10.1971. Ansökan om byggnadslov ingavs av honom till byggnadsnämnden 29.10.1971. Byggnadslovsritningarna ingavs 2.11.1971. Eftersom han sålunda givit in servisanmälan och ansökan om byggnadslov före den nya taxans ikraftträdande och förbindelsepunkt redan tidigare upprättats skall den gamla taxan tillämpas. Att byggnadslov beviljades först 18.11.1971 kan inte vara skäl att tillämpa den nya taxan eftersom det i andra fall har inträffat att fastighetsägare som beviljats byggnadslov samma dag debiterats enligt den gamla taxan. Det vore inkonsekvent och orättvist att tillämpa den nya taxan i G.J:s fall.

Kommunen anförde bl. a: På grund av taxans konstruktion kan avgiften inte beräknas förrän byggnadslov beviljats. I praxis

har därför tidpunkten för byggnadslovets beviljande varit avgörande för betalningsskyldighetens inträde. Det vitsordas att G.J:s ansökan om va-anlutning i och för sig varit komplett 29.10.1971. G.J:s ansökan om byggnadslov stämplades såsom inkommen till byggnadsnämnden 4.11.1971. Vid företagen underökning har intet framkommit som tyder på att G.J:s ansökan skulle ha ingivits 29.10.1971. De till ansökan hörande ritningarna är daterade 1.11.1971 och instämplade hos nämnden 4.11.1971. Först därmed har underlag funnits för beräkning av avgiften. Avgörande för frågan om tillämpning av den gamla eller den nya va-taxan har dock varit om byggnadslov kunnat beviljas före 1.11.1971.

Va-nämnden yttrade:

Twisten mellan parterna hänför sig uteslutande till frågan, huruvida engångsavgift för fastighetens anlutning till kommunens va-nät skall beräknas enligt 1965 års eller 1971 års va-taxa. Av avgörande betydelse för bedömningen av sådan tvistefråga är, vid vilken tidpunkt skyldighet inträtt för fastighetens ägare att genom avgift bidra till kostnaderna för den allmänna va-anläggningen. Sådan skyldighet kan uppkomma antingen på grund av frivillig överenskommelse mellan anläggningens huvudman och fastighetsägaren eller ock tvångsvis i enlighet med bestämmelserna i gällande lagstiftning om allmänna vatten- och avloppsanläggningar.

I förevarande fall är visserligen upplyst att den allmänna va-anläggningen redan före ikraftträdandet av 1971 års va-taxa byggts ut, så att möjlighet funnits att ansluta G.J:s fastighet till densamma, samt att G.J. - likaledes innan den nya taxan trädde i kraft - hos kommunen begärt att anlutning skulle komma till stånd. Överenskommelse om anlutning kan emellertid, såvitt framgår av utredningen, inte anses ha träffats tidigare än när kommunen - efter det att taxan trätt i kraft - gått med på G.J:s begäran. Såvitt utredningen i målet ger vid handen kan ej heller, innan den nya taxan trädde i kraft, brukningsrätt enligt 8 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar ha uppkommit för G.J. Det nu anförda innebär att avgiftsskyldighet för G.J. icke kan anses ha uppkommit, innan 1971 års va-taxa blev tillämplig. Denna taxa innehåller inte någon bestämmelse som medför rätt för G.J. att få engångsavgiften beräknad enligt tidigare gällande taxa. Sådan rätt kan ej heller grundas på det förhållandet att kommunen i liknande fall må ha tillåtit anlutning mot erläggande av avgift enligt den äldre taxan.

Vid angivna förhållanden finner Va-nämnden att G.J:s talan inte kan vinna bifall.

Va-nämnden ogillade G.J:s talan.

Beslut: 1974-05-30. BVA 21

Mål nr: VA 9/72

Litteratur: prop. 1970:118 s. 133

Bouvin-Hedman s. 89 och 105